

но-то добрὸ докарбаниē, а не за хұблы ти тѣхни өбалъклâ: зашо-то өблъкал-та, ни є добродѣтельство.

За то өпредѣліхъ ю әзъ да не үкорабамъ дрѹгін те дѣцла, ако ю үматъ прости өблъклâ: доболно є да позналъ какъ са мýрны: въ тогдà ша гы люба както севеси.

Азъ никогажъ не люба да үгралъ үгрй, на кой-то мόже иѣкой злѣ да насыкне: за то никогажъ не үгралъ, на книги, нито дрѹга та-ковы үгралъ, отъ която много са сасыпаха.

Үгрй ти кой то үгралъ, съ калеб-то (топатз), жұмайшка, ю дрѹгін таковы, кой то обѹчабатъ тѣло-то, ю никого не покреждабатъ.

Обѹчениє-то є потрѣбно за тѣлесно то здрѣвїе, отецъ ми говори: ю тѣлесный труду пра-ви тѣло-то ако, доброрастѣрно: но когато трудатъ є вѣше мѣры, тогдà тѣло-то изнемоща, ю докарбаса болѣсть та.

Тіл слушающій ю әзъ отъ отца си, бнер-макамъ: ю когато са слѹчай да са испота, пал-ласа много времѣ, ю не пілъ водя: ю тогдà са-мо пілъ, когато ми преминѣ поть-та ю үсѣтла, какъ тѣло-то ми є спокойно.

Слѹшающій вѣнаги отца си да говори, какъ са-мо преѹспѣнїе-то пра-ви человѣка, да є че-ловѣкъ, ю вѣзъ преѹспѣнїе-то є жиботно съ дѣбѣ нозѣ: за тое честла въ үчилище то: га-